

використовуються сучасні програми. Хоровий спів є найпопулярнішим видом діяльності, в процесі якого найкраще розвиваються вокальні, інтонаційні, ритмічні, дикційні здібності молодших школярів, творча активність, мислення, уява, пам'ять, формується здатність сприймати, інтерпретувати мистецькі твори [5, с. 89].

Отже, хоровий спів – вид діяльності пов'язаний з кропіткою творчою роботою, спрямованою на переборення художньо-виконавських труднощів і виховує в дітях духовність, художній, естетичний смак, культуру, емоційність і найкраще розвиває музичні здібності.

Список використаних джерел

1. Волинець Л. Актуалізація загальної мистецької освіти в умовах європейської інтеграції. *Шлях освіти*. 2006. № 5. С. 18.
2. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. К.: Либідь, 1997. С. 127.
3. Естетичне виховання школярів: методичні рекомендації. Х.: Основа, 2009. 352 с.
4. Зеленецька І. Розучування пісенно-хорового репертуару з учнями. *Мистецтво та освіта*. 1998. № 4. С. 27–33.
5. Масол Л. М. Вивчення музики в 1–4 класах: навчально-методичний посібник для вчителів / [Л. М. Масол, Ю. О. Очаковська, Л. В. Беземчук, Т. О. Наземнова]. Х.: Скорпіон, 2013. 144 с.
6. Печерська Е. П. Уроки музики в початкових класах: навч. посіб. К.: Либідь, 2001. 272 с.

Олег Кабашич

ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРИ ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ

В уяві більшості людей, які повсякденно не стикаються з психологічними аспектами, вираз «воля» є синонімом вольової регуляції, таким чином здатності особистості долати виникаючі життєві перепони. Так, Л. А. Кербель і О. П. Саутина працювали з спортсменами з метою визначити, що в їхньому розумінні та понятті воля. У більшості відповідей було зазначено, що це є: цілеспрямованість, витривалість, концентрація всіх сил, вміння працювати з собою, перелаштовувати себе, тоді як вже терпець урвався і скінчаються сили, і т. п.

Але більшість психологів розуміють, що такий аспект як воля є психологічний механізм, що є нічим іншим як нівелювання (здолання) перешкод. К. Н. Корнілов з цього приводу зазначає, що вольові прояви людини визначають людину в тих ознаках, наскільки та як відбувається подолання труднощів та перешкод. У більшості джерелах визначення

поняття волі має схожість. У більшості представлених визначеннях воля є прямою дією вольової регуляції, функція якої полягає в подоланні виникаючих труднощів і перепон. У своїх роботах П. В. Симонова дотримується схожих поглядів, визначення, говорячи про вольові прояви як про аспект подолання перепон. Йому притаманна думка, що вольовим проявам передує «рефлекс свободи», зазначений І. П. Павловим. Рефлекс свободи – це незалежна форма прояву, де перепона є реальним стимулом.

З усього вище зазначеного був підведений такий підсумок: воля є як вимога подолання перепон (рефлекс свободи). Влучним прикладом відносної самовпорядкованості відповідно потреби може бути спорт, вважає дослідник. Спортивні змагання, це не лише перемога і представлення кращого результату спортсменом. Реалізація та досягнення вольових спрямувань можлива при умові подолання сильного супротивника, перемога слабкого суперника не дає ні радості, ні задоволення. Повна автономність волі, відповідно П. В. Симонова, нівелює адаптивний вплив та стає незрозумілою впертістю. Основним проявом психофізіології волі, за П. В. Симоновим, реалізація механізму, відповідного якого вольові прояви концентруються на певній перепоні, основний акцент припадає саме на неї.

Пояснення волі, за П. В. Симоновим, не було прийнято В. І. Селівановим, який пояснював вольові аспекти як свідомий процес подолання перепон.

П. А. Рудик в своїх працях розглядає структуру особливостей вольових якостей особистості як наслідок виховання в багатьох його аспектах. У процесі дослідження емпіричними методами вольових проявів виховання, виявили цілі та вольові прояви реалізації протилежні за значенням.

Низький рівень сміливості пов'язаний комплексом типологічних особливостей: слабкою нервовою системою, більшим проявом гальмування в зовнішніх проявах. У тих видах спорту, де безпосередньо присутній страх і відсутня страховка (парашутні стрибки, лижний слалом, стрибки в воду), малий відсоток представників спорту з цією типологією проявів волі.

Рішучість у вольових спрямуваннях проявляється в емоційному збудженні, руховій активності та створенні балансу між екстеріоризацією та інтеріоризацією в стресових ситуаціях за умови сильної нервової системи.

Великий відсоток реалізації вольових проявів залежить від витримки яка пов'язана з інертністю, приглушення процесів екстеріоризації та концентрації на процесах інтеріоризації, з сильною нервовою системою.

Вольові аспекти прояву є проявами в діяльності особистості та акцентами, які вона чітко визначає. Якісна характеристика вольових проявів виражається в векторності процесу. Стійкість вольових проявів характеризуються сталістю поведінки в схожих ситуаціях. Прояви цих

властивостей різняться у людей.

Воля – поняття, в якому багатовимірні складові психологічні компоненти. Психологічні компоненти волі характеризуються кількісно, якісно, зв'язками та відмінностями. Якісні характеристики: векторність, спрямованість, витривалість, сміливість, самостійність, автономність, самовладання, ініціативність. До вольових компонентів належать валідність, позиція реалізації, наполегливість в досягненні.

К. Калін зазначав, що в реалізації вольових проявів та аспектів є самоорганізація, діяти потрібно аузально та валідно відповідно поставлених завдань. Цей принцип дії людини залежить від глибини пізнання самого себе, закономірностей функціонування своєї психіки. Вольові аспекти напряду пов'язані з багаторазовим повторенням щось на загал «неконтрольованого стресу». При встановленні зв'язків формується мінімізація енерговитрат на регуляцію вольових проявів, враховуючи найбільш відповідні способи вольової регуляції.

Список використаних джерел

1. Аніскіна Н. О. Організація профільного навчання в сучасній школі. Х : «Основа», 2003. 176 с.
2. Війчук Т. Шляхи формування навчальної мотивації учнів на уроках математики. *Молодь і ринок*. 2012. № 11(94). С. 90–93.

Анна Калініна

ВИКОРИСТАННЯ WEB-ДОДАТКІВ ДЛЯ НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Використання web-додатків для навчання молодших школярів є важливою та актуальною темою у сучасній освіті. За останні роки Інтернет та технології зазнали значного розвитку, що сприяє створенню різноманітних web-додатків та онлайн-ресурсів для навчання. За допомогою них, молодші школярі можуть вивчати різні предмети, виконувати завдання та взаємодіяти з вчителем та однокласниками.

Однією з головних переваг використання web-додатків є доступність та зручність. Учні можуть вчитися з будь-якого місця, де є доступ до Інтернету, що дає змогу зменшити географічні обмеження та збільшити доступність навчання. Крім того, вони можуть бути дуже інтерактивними та захоплюючими для учнів, що забезпечує їхню мотивацію та зацікавленість у навчанні [1]. Наведемо приклади використання web-додатків в освітньому процесі початкової школи:

- використання електронних підручників та онлайн-курсів дозволяє школярам вчитися в будь-який зручний для них час та в будь-якому